

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

De denario diurno ca. cv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Euangelica

quia dñs in hoc verbo: et hic pñdet nobis et in futuro, q. d. Vobis reseruate de rebus vestris ad solaciū vite, de superfluo facite vobis amicos. Qd em̄ vltra necessaria viteretinetur, nec pñm̄ necessitatibus erogat pecunia est iniquitas, i. p̄tra equitatē. In ea em̄ nō seruam̄ eq̄tate quā p̄mo debem̄ quē sc̄z sic nos diligere tenemur. Et nota q̄ non oēs paupes possūt nos recipere in eterna tabernacula, sed q̄ largimur his recipiemur ab angelis, bonus est tñ eligere bonos pauperes cū possum̄. Et adiecit dñs, Seruus sciens voluntatē dñi sui et nō facies eā plangis vapulabit multis, q̄ aut̄ nō p̄gnouit vapulabit paucis. Multi p̄pter hoc auertunt aure ne audiat verbū dei, sed hi non nescientes sed contemptores iudicantur.

De denario durno,

La. CV

Inc dominus

Proposuit eis similitudinē de p̄teritis milias q̄ cōduxit operarios i vīnā suā ex denario durno, Cūq̄ nō nisi q̄nō q̄ bore diei ibi nūerent: tñ oēs s̄b̄intelligūt ser̄ etates tā t̄p̄is q̄ hoīs. In v̄ndecima em̄ q̄nta et sexta etas vel c̄lta intelligitur. In eadē q̄q̄ senect̄ et decrepita. Identitas s̄q̄ dem denarij candē p̄p̄tuitatē notat. Nulli em̄ vita s̄b̄ breuior aut longior erit alia sed lēde oīa in oīb̄ notatur in ea. De murmure vero recipiētū dici p̄t, q̄ ibi nō erit murmur inuidentiū: sed ammirantiū de magnitudine p̄m̄ij. Solet em̄ murmur q̄q̄ accipi p̄ p̄fusione vocum. Vel p̄t trahi murmur ad statū p̄ntem. Interrogatio vero cur patres fecisset in gl̄ia ad futurū. Causam em̄ dilationis ch̄i a gl̄ia p̄ q̄ potuerūt murmura re antiq̄ tūc demū sciēt quā nūq̄ sciuerunt sc̄z ne sine nobis glorificaretur. Admiratio nē aut̄ eoz de causa cognita exp̄ssit dñs sub interrogatiōe. An nō licet mihi facere quod volo. Post p̄cludens parabolā ait. Sicerūt nouissim̄ p̄m̄i et p̄m̄i nouissim̄, i. iudei et gētes equabuntur i ingressu regni celoz, q̄ nullus intravit vsq̄z in septimā etatē quiescētūz q̄ incepit plene in ascēsiōe. In resurrectiōe q̄z eoz p̄ electi cuiuscūq̄ etatis vel t̄p̄is v̄l hominis equabūtur, nisi forte pauci ante resurrectiōem quasi p̄uilegiati. Quidam tamē

quia in hac parabola legit. An oculus tuus nequā ē, et i fine. Vlti s̄ vocati pauci p̄o electi: dicunt laborantes i vinea oēs fideles cuiuscūq̄ tēporis vel etatis q̄rū quidā boni: alij p̄o mali, et vocāt accipiēt es cū murmure malos putātes se p̄ accepturos, et q̄ p̄ores fuerūt in eccl̄ia vel t̄p̄e v̄l dignitate etiā plus alijs accepturos. De q̄b̄ p̄pheta dicit. Cadēt a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis. Et dñs in euāgelio dicit se diciturū talib̄. Nescio vos. Quāuis etiā dicit eisdē videat s̄mo fieri, sc̄z de accipiētib̄ de nariū tñ s̄m̄ regulā r̄conij d̄ diuersis ibi agitur, sc̄z de accipiētib̄ et nō accipiētib̄ sed putantib̄ se accepturos: sed tñ nec putabūt nec accipiēt. Vel p̄t eē synec̄sis, q̄ si vellēt p̄m̄i murmurare posset r̄onabiliter murmur eoz cōprimi.

De hydropico et exhortatiōe ad humilitatem et misericordiā.

Capitulum. CVI.

Factū est cum

sabbato māducaret panē i domo cuiusdā p̄ncipis phariseoz erat aut̄ eū hydropic̄. Est autē hydropic̄is ad̄sus humor succutaneus de vicio vesice nat̄ cū inflatiōe et fetido ābelitu. Obsuabāt aut̄ pharisei iesuz si sabbo curaret. Cūq̄ q̄s̄s̄ ab eis si licet sabbato curare: et tacuissent apprehensum languidū sanauit. Post pbavit licere curare, q̄ p̄ lapsū in puteū die sabbati extrahit. Virū aut̄ erat q̄ de curatiōib̄ i sabbato eū arguebāt. Habēt em̄ in traditiōib̄ suis determinata opeoz genera circē, lxx. a q̄bus vacandū ē sabbato: inter q̄ nō est curatio maxime q̄ fit solo p̄bo: sic dñs sepe curabat. Dicebat aut̄ etiā ad inuitatos parabolā. Cū inuitatus fueris ad nuptias nō discumbas in primo loco. Cōtra superbiā phariseorum humilitatē docebat. Et nota q̄ hoc nō est parabola: sed potius exemplū vni op̄is humilit̄ faciēdi. Qd̄ q̄a ideo p̄ponit v̄t ad similitudinē eius cetera fiant, parabola vocatur quasi similitudo in exemplo. Illi aut̄ q̄ eum inuitauerat monebat ad misericordiāz dicēs, Cum facis prandīū noli inuitare eos.

E